

кои-то въ това врѣмя най-много колебали умове-ты, была ересь-та на Ивана Хуса, профессора на богословіе-то въ Пражскый университетъ. Наука-та на Хуса была добыла начяло-то си у Англіѣжъ отъ Оксфордскый богословъ Виклефа; Тая наука была противъ безгрѣшность-тѣхъ и свѣтскѣхъ-тѣхъ власть на папы-ты, противъ монашество-то и противъ безмѣрный имотъ на духовны-ты лица, като изборъ на безнравственный имъ животъ и пр. Хуса повыкали на събора и при всичко-то обѣщаніе на Императора, кой-то ся былъ и заклѣлъ, че ще го врьне здравъ читавъ въ Бохеміѣжъ, едногласно цѣлый съборъ го отсѣдилъ да го изгорятъ живъ въ 1415 г. А на другѣхъ-тѣхъ годинѣхъ така смѣло изгорилъ и съученика му Іеронима Пражскый. Тая измама отъ императора камъ Хуса родила дълговрѣменнѣхъ войнѣхъ, нарѣченѣхъ Хуситскѣхъ (1416-1431). Чеси-ти, кои-то были пріяли Хусовѣхъ-тѣхъ наукѣхъ, подъ прѣдводители-ты си Жишка Троцновскый, Прокопа Малый и Прокопа Великый, съсипали нѣколко императорскы войскы и распрострѣли убійство и грабежъ по цѣлѣхъ Германіѣхъ. Най-сѣтливъ несъгласіе-то между самы-ты Хуситы, кои-то были растурени по Базелскый съборъ (1433), дало Сигысмунду случай, да умири Бохеміѣжъ и да прѣкъсне тѣхъ злочестнѣхъ войнѣхъ въ 1436 г. Слѣдъ Сигысмунда дошълъ на императорскый прѣстолъ зять му и наслѣдникъ на земли-ты му Албрехтъ II Австрійскый (1437-1439). И отъ това врѣмя Германскый императорскый прѣстолъ, кой-то все ся давалъ по изборъ до само-то врѣмя, кога-то ся доврѣши Германска-та имперія, останълъ у рѣдѣхъ на Австрійскы-ты херцогы, потомцы на Рудолфа Хаугсбургскый. Албрехтовый братъ Филиппъ III или Нуга (1439-1493) былъ владѣтель слабъ. Той допустилъ да подновятъ папы-ты прѣжне-то си вліяніе врѣху Германіѣжъ, допустилъ най-напрѣдъ Полскому царю Владиславу IV, послѣ Трансильванскому князу